

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΣΕΜΒΕΡΛΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Η. Ι. ΦΕΡΜΠΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Α'

ΑΠΟ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1873 ΜΕΧΡΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1874

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΟΔΩΝ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗ ΣΩΩΗΝ ΜΕΤ ΑΜΟΥΣΙΑΣ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Τίνας περιεχομένων σελ. 193-194.

ΕΘΙΜΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΛΕΞΕΙΣ ΤΩ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

Ἐν Λονδίῳ περὶ τὴν ἕκτην μ. μ. ὥραν πάντες ἐν γένει εἶνε ἐν τῇ οἰκίᾳ διὰ τὸ φαγητόν· τὰ παιδιά τρώγουσι χωριστά, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος εἰσάγονται. Οἱ γονεῖς τότε τὰ ἀσπάζονται, τοῖς προσφέρουσιν ὀπωρικά ἢ γλυκίσμα τι, καὶ ἀμέσως ἀπλοῦνται ἐπὶ τῆς τραπέζης διάφορα βιβλία καὶ περιοδικὰ μετὰ εἰκόνων, καὶ πάντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι καταγίνονται εἰς τὸ νὰ παρατηρῶσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἡμέρας τὰ μικρότερα παιδιά κοιμῶνται περὶ τὴν ὀγδόην, τὴν δὲ Κυριακὴν τοῖς χαρίζεται μία ἔτι ὥρα πρὸς μεγίστην αὐτῶν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν.

Τοιαῦτα περιοδικὰ μετὰ εἰκόνων, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἄφθονα ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, παρ' ἡμῶν ὅπως ἐλλείπουσι. Καὶ αἱ μὲν εὐποροὶ οἰκογένειαι, αἱ ξένας γλώσσας γινώσκουσαι, θεραπεύουσι τὴν ἔλλειψιν ταύτην δι' εὐρωπαϊκῶν εἰκονογραφημένων περιοδικῶν, αἱ ἀπορώτεροι ὅμως, αἱ μὴ γινώσκουσαι ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐκτὸς τῆς μητρικῆς τῶν, ὅποισιν ὄφελος θέλουσιν εὐρεῖ βλέπουσαι μὲν εἰκόνας, μὴ δυνάμεναι δὲ νὰ ἐννοήσωσι καὶ τί παριστῶσιν αὐταί; Καὶ τὴν ἐκ τῶν εἰκόνων ὠφέλειαν οὐδεὶς δὲ ἀμφισβητεῖ.

Εἰς τῆς σπουδαίας ταύτης ἐλλείψεως τὴν θεραπείαν ἔρχεται σήμερον νὰ συντελέσῃ τὸ ΜΟΥΣΕΙΟΝ, πεπειθὸς ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ δὲν θὰ ἀποβῶσιν ἄγονοι.

Ο ΗΛΙΟΣ

Τὸ θεῶν ἀνθρώπινον πνεῦμα, ὅπερ κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἄδυτα τῆς φύσεως μυστήρια, νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἀπόκρυφα, τὰ ὅποια ἐκαίη εἶχε κεκρυμμένα, νὰ μετρήσῃ τὸ ὕψος τῶν ἀπροσίτων οὐρανῶν, καὶ νὰ ζυγίσῃ τὴν γῆν, ἐρ' ἢ; θεμελιούμεν τὰ κράτη καὶ τὰς δυναστείας ἡμῶν, τὸ ἀνθρώπινον λέγομεν, πνεῦμα ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ ἔτι περαιτέρω, εἰς ἐξέτασιν καὶ αὐτῆς τῆς φωτοβόλου λάμπσεως τοῦ Ἥλιου· ἠτένισε κατὰ πρόσωπον τὸ ἀκτινοβόλον τοῦτο ἄστρον, ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ ὁποίου κρέμαται ἡ ὑπάρξις τῆς Γῆς· τὸ ἐξήγησε κατὰ βάθος καὶ τρόπον τινὰ τὸ ἔστρεψε κατὰ πᾶσας τὰς ἐπόψεις. Καί τοι δὲ ἡ μελέτη αὕτη, ἀπὸ τριῶν ἡδὴ αἰώνων ἀρχαμένη, εἰσέτι δὲν ἐτελειώθη ὀριστικῶς, ἐν τούτοις ἔχει ἀρκούντως προχωρήσει. ὥστε δυνατὰί τις ἦδη νὰ λαλήσῃ περὶ τῆς φύσεως τοῦ Ἥλιου, περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ καὶ περὶ τοῦ πῶς ἐνεργεῖ φωτίζων καὶ θερμαίνων τὴν οἰκουμένην.

Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἡ προσοχὴ τῶν ἀστρονόμων τῶν διαφόρων τόπων συνεκεντρώθη εἰδικῶς εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς περιέργου ἡλιακῆς ἐπιφανείας. Κατὰ τούτους λοιπὸν, πέραν τοῦ φαινομένου ὀρίου τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου, ὑπάρχει ἀτμοσφαιρὰ διαφανής, ἔχουσα ἀπαρασφαιρικὴν δυνάμιν τοινύτην, ὥστε αὕτη ἐμποδίζει μέρος τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

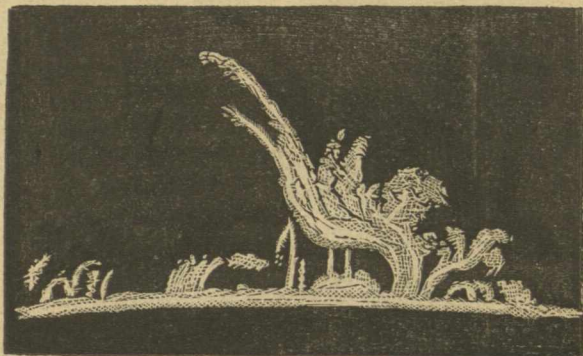
Τῆς ἀτμοσφαιρᾶς ταύτης τὸ ὕψος δὲν εἶνε πανταχοῦ τὸ αὐτό· ἀλλὰ τὸ μέγιστον μὲν εἶνε κατὰ τὸν ἡμερινὸν καὶ τὴν χώραν τῶν κηλίδων, τὸ δ' ἐλάχιστον εἰς τοὺς πόλους.

Ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ταύτῃ ἐπιπέλει στρώμα τι ἀερίωδες θερμοκρασίας λίαν ὑψηλῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξέχουσι τὰ ἐξογκώματα. Τῶν παραρτημάτων δὲ τούτων ὡς καὶ τοῦ ῥοδόχρου στρώματος, ὅπερ παρατηροῦμεν κατὰ τὰς ἐκλείψεις, τὸ κύριον στοιχεῖον εἶνε τὸ ὑδρογόνον.

Τὸ στρώμα τοῦτο περικαλύπτει τὸν ἥλιον πανταχοῦθεν καὶ εἶνε διαφόρου πυκνότητος. Δὲν συνίσταται δὲ ἀποκλειστικῶς ἐκ μόνου ὑδρογόνου, ἀλλὰ περιέχει καὶ ἄλλας τινὰς οὐσίας καὶ ἐν μέρει ἀτμὸν σοδίου καὶ μαγνησίου. Παρατηρήσεις δὲ ἀκριβέσταται ἐπεβεβαίωσαν καὶ τὴν παρουσίαν ἀτμοῦ ὕδατος.

Κατὰ τὴν ὀλικὴν ἔκλειψιν τῆς 24 περλεθόντος δεκεμβρίου ὁ διάστημα φυσικὸς Ἰάνσον ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἐκείθεν τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ ἡλίου ὑπάρχει ἀερίον τι περιβάλλον τὸν ἥλιον ἐν τῷ δικαστήματι.

Αἱ δὲ κηλίδες εἶνε κοιλότητες παραχθείσαι ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως ἀερίου τινός, ἔχοντος θερμοκρασίαν ὑψηλοτέραν καὶ ἀναλύοντος ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας

ΕΞΟΓΚΩΜΑΤΑ ΑΕΡΙΩΔΗ.

παρατηρηθέντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἥλιου.

ταύτης μέρος τῆς φωτοσφαιρᾶς (δηλ. τῆς φωτεινῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ ἡλίου) Ἡ γνώμη δὲ αὕτη στηριζομένη ἦδη ἐπὶ σπουδαίων λόγων, καθίσταται πιθανωτάτη ὡς ἐκ τῆς παρατηρήσεως φωτεινῶν κηλίδων καὶ ἐξογκωμάτων, ἀρ' οὐ τὰ παραρτήματα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραχθῶσιν ἄλλως πως, εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπηδήσεως τοῦ ἀερίου, τοῦ ἐξερχόμενου ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς μάζης τοῦ ἡλίου.

Ὁ Ἥλιος εἶναι σφαῖρα βρυστή, εἴτε πιθανῶς καὶ ἀερίωδης. Εἶνε ἀπέραντος κλίβανος, τοῦ ὁποίου ἡ θερμοκρασία ὑψοῦται πιθανώτατα κατὰ πολλῶν ἑκατομμυρίων βαθμῶν.

Τελευταῖον προσθέτομεν ὅτι ὁ ἥλιος ἀπέχει ἀπὸ τῆς γῆς 448 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων, ὅτι ἡ διάμετρος του εἶνε 408 φορές μεγαλύτερα τῆς διαμέτρου τῆς γῆνης σφαιρᾶς, ὥστε ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἐπιφανείας του εἶνε διπλασία σχεδὸν τῆς ἀποστάσεως μετὰ τὴν γῆν καὶ σελήνην· ὁ ὄγκος του δὲ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὄγκου τῆς γῆς κατὰ 4,405,000 φορές, δηλαδὴ εἶνε ἴσος πρὸς

ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ ΓΑΛΑΤΑΙ

ΜΕΤ' ΕΚΠΑΘΞΕΩΣ ΒΑΡΠΟΝΤΕΣ ΜΑΓΡΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ κ. Luminais παριστᾷ μίαν τῶν σκηνῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐπόμενον ἦτο νὰ συμβαίνωσι κατὰ τοὺς φρικώδεις ἐκείνους πολέμους, οἵτινες ἐπετάχον τὴν πτώσιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ κόσμου. Στίφος βαρβάρων κυριεῦσαν πόλιν τινὰ, περιήρχετο αὐτὴν φέρον πανταχοῦ πῦρ καὶ σιδήρον, διώκον ὡς πρόβατα τοὺς δυστυχεῖς ὑποδουλωθέντας κατοίκους. Ἐκ δεξιῶν τῆς εἰκόνης βλέπετε τοὺς βαρβάρους τούτους εἰσορμῶντος ἐντὸς περιστυλίου ναοῦ τινος, ὅπου ἤλπίζον ὅτι θὰ εὕρωσιν ἄφθονα πλοῦτη, διότι ἐκτὸς τῶν πολυτίμων σκευῶν τοῦ ναοῦ, ἦσαν ἐν αὐτῷ συσσωρευμένοι αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως ἐλθοῦσαι μετὰ τῶν πολυτιμωτέρων πραγμάτων τῶν, καὶ ζητοῦσαι καταφύγιον παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν τοὺς ὁποίους ἐλάτρευον. Αἱ πλείους τῶν γυναικῶν τούτων εἶνε χαριέσταται καὶ πλήρεις νεότητος καὶ καλλονῆς. Ἀλλ' οἱ νικηταί, εἰσερχόμενοι οὐδὲ βλέμμα κἄν ῥίπτουσιν ἐπ' αὐτῶν ἢ προσοχὴ τῶν εἶνε ἀλλοῦ ἐστραμμένη. Ὅπισθεν τοῦ βάρου ἀγάλματος τινος ἀνεκάλυψαν νεανίδα τινα μαύρην, θέαμα πρωτοφανὲς εἰς αὐτοὺς. Ἰδέτε πῶς τὴν παρατηροῦσιν ἢ ἐκπληξίς εἶνε ἐξωγραφημένη εἰς τὴν στάσιν καὶ τὰ πρόσωπά τῶν. Κύπτουσι καὶ τὴν παρατηροῦσι μετ' ἀπορίας. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ κύνες τῶν γρυλλίζουσι δεικνύοντες τοὺς ὀδόντας, διὰ τὸ πρωτοφανὲς τοῦ θεάματος. Οἱ πολεμισταὶ κρατοῦσι τοὺς κύνας· ἀλλ' ἄρα γε θὰ τοὺς κρατήσωσι πολὺ; Ἡ δυστυχὴς μαύρη φαίνεται ἀμφιβάλλουσα, διότι ἐρριμένη σχεδὸν κατὰ γῆς, κύπτει ἔντρομος τὴν κεφαλὴν τῆς· ὁ δὲ ἀνυψωμένος βραχίον τῆς φαίνεται ὡς ἐὰν θέλῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πρῶτον κτύπημα τοῦ ἀνωθεν αὐτῆς βαρβάρου.

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΤΩΝ ΣΛΑΥΩΝ.

Πᾶς ξένος ἐρχόμενος εἰς Βενετίαν κατὰ πρῶτον πρέπει νὰ περιπατήσῃ εἰς τὴν προκυμαίαν τῶν Σλαύων, καὶ τὴν πλησίον αὐτῆς πλατείαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἐκεῖ ἰδίως δυνατὰί τις νὰ ἴδῃ ὅ,τι ἔγραψεν ἡ Σάνδη τῷ 1834 ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων.»

Ἄ ὦ λαὸς οὗτος τῶν ἀλιέων ὁ κοιμώμενος κατὰ γῆς παρὰ τὴν ἀκτὴν, εἴτε χειμῶν εἶνε εἴτε θέρος, μόνον προσκεφάλαιον ἔχων βαθμίδα ἐκ γρανίτου, καὶ στρώμα τὸν σχιστὸν ἐπενδύτην του, καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε μέγα παράδειγμα φιλοσοφίας; Μὴ ἔχων χρήματα ν' ἀγοράσῃ ὀρύζιον, τραγωδεῖ διασκεδάζων τὴν πηνίαν του. Τόσον εὐκόλως δυνατὰί τις εἰσέτι νὰ ζήσῃ ἐν Βενετίᾳ! Ἡ θάλασσα καὶ τὰ τενάγη γέμουσιν ἰχθύων· ἀλιεῖουσιν ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ κογχύλια πρὸς τροφήν τοῦ πλήθους. Ἄπειρα δὲ εἶνε τὰ προϊόντα τῶν κήπων ἐν Βενετίᾳ. Ἐκ τῶν ἀπειραριθμῶν τούτων νησιδίων ἐρχονται εἰς τὴν πόλιν καθ' ἑκάστην πλοίαρια κομίζοντα ὀπωρικά, ἄνη καὶ χορταρικά εὐωδέστατα, τῶν ὁποίων τὰ ἀρωματώδη ἔχνη αἰσθάνε-

1,393,350 ἑξάκις ἑκατομμύρια κυβικῶν μέτρων· τὸ δὲ βάρος τῆς παμμεγίστης ταύτης ἀερίωδους σφαιρᾶς εἶνε περίπου δύο θύκις ἑκατομμύρια χιλιόγραμμων. Κατὰ νεωτέρους δὲ ὑπολογισμοὺς, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔχει τόσην δυνάμιν, ὅσην ἔχει τὸ φῶς 75,000 λαμπάδων εὐρισκομένων εἰς ἐνὸς μέτρου ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ φωτιζομένου ἀντικειμένου.

Πόση διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐνοίας τοῦ νεωτέρου κόσμου πρὸς τὴν τοῦ ἀρχαίου, ὅστις ἐθεώρει τὸν Ἥλιον ὡς λαμπάδα τινα κατασκευαθεῖσαν ἐπίτηδες ἵνα φωτίσῃ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἐφαντάζετο συρόμενον ὑπὸ τεσσάρων ἵππων, καὶ κατηγόρει τὸν Ἀναξαγόραν διότι ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἥλιος εἶνε πιθανῶς ἴσος κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς τὴν Πελοπόννησον!

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ 1873

Κατ' ἔτος ἐν Παρίσις τελεῖται ἑκθεσις, ὅπου ἐκτίθενται ὑπὸ καλλιτεχνῶν διάφορα ἔργα. Ἰποδιαίρειται δ' αὕτη εἰς 4 τμήματα α' τὸ τῆς ζωγραφικῆς, β' τὸ τῆς γλυπτικῆς, γ' τὸ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, καὶ δ' τὸ τῶν σκαλισμάτων (ζυλογραφίας, λιθογραφίας κλπ.). Τῶν δ' ἔργων τούτων γίνονται δεκτὰ ἢ ἀπορρίπτονται ὅσα ἐν ἐγκρίνῃ ἢ πρὸς τοῦτο ἐκλεγόμενα ἐπιτροπῇ. Τὴν ἐπιτροπὴν ἐκλέγουσιν οἱ ἐκθέται, οὐχὶ ὅμως πάντες ἀδιαφόρως, ἀλλὰ μόνον οἱ βραβευθέντες εἰς μίαν τῶν προηγηθειῶν ἐκθέσεων· πᾶς δ' ἐκθέτης δύναται νὰ ἐκθέσῃ δύο ἔργα εἰς ἕκαστον τῶν τεσσάρων τμημάτων.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰ ἀποσταλέντα ἔργα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς·

τμήμα α'	4150	εἰκόνας	ὑπὸ	2771	καλλιτεχνῶν
β'	556	ἔργα		409	
γ'	65			58	
δ'	255	πίνακες		186	

ἐν ὅλῳ 5026 ἀποστολαὶ • 3424 καλλιτεχνῶν

ᾧν τὸ $\frac{1}{6}$ περίπου ἐστάλησαν ὑπὸ γυναικῶν.

Τούτων ὅμως ἀπερρίφθησαν 288 $\frac{1}{2}$ ἔργα ἀνήκοντα εἰς 2151 καλλιτέχνας, δεκτῶν γενομένων μόνων 2142 ὡς ἐξῆς·

Ἐγένοντο λοιπὸν δεκτὰ ἐν τῷ

α'	τμήματι	4491	ἔργα	4066	ζωγράφων
β'		419		312	γλυπτῶν
γ'		43		41	ἀρχιτεκτόνων
δ'		489		443	σκαλιστῶν

ἐν ὅλῳ 2142 ἔργα 4562 καλλιτεχνῶν.

Τῶν καλλιτεχνημάτων δὲ τούτων τὰ ἐκλεκτότερα ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ καὶ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, θέλομεν καταχωρεῖ ἐν τῷ «Μουσεῖῳ» ἀντίγραφα αὐτῶν, μετὰ συντόμου μὲν ἀλλὰ σαφοῦς περιγραφῆς καὶ ἐξηγήσεως.

Καὶ δὴ ἀρχόμενοι ἀπὸ σήμερον καταχωροῦμεν δύο τούτων, ᾧν ἡ περιγραφή ἔπεται ἀμέσως.

ταί τις ἐν τῇ πρῶνῃ ἀναθυμιάσει. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λιμὴν εἶνε ἐλεύθερος, ἔρχονται εὐθηνότατα τὰ τῶν ξένων μερῶν προϊόντα.

Οἱ ἐξαιρετοὶ οἶνοι τοῦ Ἀρχιπελάγου πωλοῦνται πολὺ εὐθηνότερα ἢ εἰς ἄλλας μεγαλόπολεις. Τὰ πορτοκάλλια ἔρχονται ἐκ Πανόρμου τοσοῦτον ἄφθονα,

ὥστε τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ σικελικὸν ἀτμόπλοιο εἰσέρχεται εἰς τὸν λιμένα δύναται τις νὰ ἀγοράσῃ ὅσα θέλῃ δὺο πέντε.

Μεγίστη δὲ εἶνε ἡ εὐκολία μεθ' ἧς δύναται τις νὰ προμηθευθῇ τὰ τῆς ἡμέρας τρόφιμα, διὰ θαλάσσης βεβαίως πάντοτε. Κρεμᾶ ἕκ τινος σχοινοῦ καλάθιον καὶ

Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ, εἰκῶν τοῦ κ. Lumainais.—Πολεμιστὰὶ Γαλάται μετ' ἐκπλήξεως βλέποντες μαύρην γυναῖκα.

χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του ἀγοράζει ὅ,τι θέλῃ. Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ τῆς εὐκολίας ταύτης τοῦ ζῆν, καὶ τῶν κόπων καὶ μόχθων, τοὺς ὁποίους εἰς

ἄλλας πόλεις ὑποφέρουσι καθ' ἡμέραν εὐπορώτεροι οἰκογένηται, διὰ νὰ γευματίσῃσι πολὺ χειρότερα καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐργάτου τῆς Βενετίας!

Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ τῆς σκυθρωπῆς φυσιογνω- | χουσι ἀνω καὶ κάτω ὠθούμενοι καὶ ὠθούμενοι τοὺς
μίας καὶ τῆς κατηρεῖας ἄλλων λαῶν, οἵτινες τρέ- | συναντῶντας, ἀείποτε δὲ ἐργαζόμενοι, καὶ τοῦ νο-

Καλλιτεχνικὴ ἐν Παρισίῳ ἔκθεσις τοῦ 1873.— Η ΠΡΟΚΤΜΑΙΑ ΤΩΝ ΣΑΛΥΩΝ EN BENETIA. Εἰκῶν τοῦ κ. Laborne.

χελοῦς βαδίσματος τοῦ ἐνετικοῦ λαοῦ, ὅστις σύρεται | ἄδων καὶ κατακλιόμενος εἰς ἕκαστον βῆμα ἐπὶ

τῶν λείων καὶ θερμῶν πλακῶν τῶν προκουμαίων! | Τὰ ἀνωτέρω περὶ Βενετίας ἐκτεθέντα εὐχαρίστως

κλείομεν διὰ τῆς ὠραιοτάτης ὥδης τοῦ εὐφραντάστου καὶ φιλιτάτου παντὶ φιλομούσῳ ποιητοῦ κ. Ἀχ. Παράσχου.

Η ΒΕΝΕΤΙΑ

ΑΣΜΑ ΤΡΟΥΒΑΔΟΥΡΟΥ

Γνωρίζετε τὴν γῆν τοῦ κοραλλίου
Τοῦ κύματος καὶ τοῦ χρυσοῦ Ἥλιου;
Τὴν εἶδατε εἰς ἑορτὰς σκιρτώσαν,
Κ' εἰς ἄσματα ἔρωτικά γελώσαν;
Γνωρίζετε τὴν χώραν τῶν σειρήνων,
Μεθύουσαν εἰς αἶμα καὶ εἰς οἶνον;

Ἦκούσατε τὸν νύκτιόν τῆς κῶμον,
Βαδίζοντες εἰς διωρόγων δρόμον;
Καὶ ὕστερον τὸ βῆμά σας ἐστάθη
Ὅπου ἔχει μετὰ τὸ ἄσμα σπάθη;
Ἦκούσατε τὸ πνεῦμα τῶν ἀέρων
Ἐνούμενον μετὰ ἄσμα γονδολιέρων;

Γνωρίζετε τὴν νόμφην τοῦ Ἀδρια;
Θάλασσα εἶν' ἡ κάθε τῆς πλατεῖα...
Τὰ εἶδατε τάναντορά της; ὄλα,
Μαρμάρια, λευκά, ἀκτινοδόλα;
Γνωρίζετε τὸ μέγα τῆς μουσεῖον,
Τόσων ἐθνῶν τὴν εὐφύαν κλειῖον;

Ἦκούσατε εἰς τῆς νυκτὸς τὰς ὥρας
Δικτυωτὸν νάνοιγεται Σε νιόρας,
Καὶ εἶδατε ἐπάνω σας νὰ πίπτῃ
Δέσμη ἀνθῶν, ἢν ἄνωθεν σας ῥίπτει;
Ἦκούσατε μετὰ τρόμον κ' εὐφροσύνην
Πτώμα κροτοῦν κ' ἐσθῆτα μεταζίνην;

Γνωρίζετε τὴν γῆν ἐκείνην, ὅπου
Βλέμμα γοργὸν ἀστράπτει κατασκόπου;
Καὶ εἶδατε ὅτε τὸ πᾶν ὑπνώττει,
Τὴν ἀστραπὴν στυλέτου εἰς τὰ σκότη;
Γνωρίζετε τὴν γέφυραν τῶν Στόνων,
Τὰ φρέατα, εἰρκτὰς ἀγνώστων πόνων;

Ἦκούσατε παιάνων μελωδίας,
Καὶ μοναχῶν πενήθιμος λειτανείας;
Καὶ εἶδατε μετὰ ἀνεγὲς τὸ ὄμμα
Κινούμενον ἐπὶ ἀγγόνῃ; πτώμα;
Ἦκούσατε τὸ μῖσος νὰ καγγάζῃ,
Κ' ἔρωτικῶς ἡ αὔρα νὰ στενάξῃ;

Γνωρίζετε τὸν γαῦρον λέοντά της
Τὸν περωτῶν; Εἶνε τὸ ἔμβλημα της...
Καὶ εἶδατε εἰς τοὺς εὐρεῖς της φόρους
Τούρκους, Γραικοὺς, δεσμώτας διαφόρους;
Γνωρίζετε τὴν γῆν τῆς ἀμαρτίας,
Τοῦ ἔρωτος, τοῦ μίσους, τῆς εὐκλείας;

Ἦκούσατε ἀλύσεις αἰχμαλώτων
Καὶ περωτὰ φιλήματα ἐρώτων;
Καὶ εἶδατε δεσποῖνας καὶ δημίους
Εἰς ἑορτὰς ὁμοῦ καταθονίους;
Ἦκούσατε μαγευτικὰς ἐταίρας
Εἰς τοὺς ναοὺς νὰ ψάλλουν τὸ ἐσπέρας;

Ἦ Βενετία, ἡ γῆ τοῦ κοραλλίου,
Εἶν' ἰδική μας καὶ τοῦ χρυσοῦ ἡλίου.
Τρυφᾶτε, τέκνα μητρὸς δεδοξασμένης,
Εἰς τὰς ἀγκάλας πολέμου κ' ἔρωμένης.
Πίπτουν τὰ ἔθνη, πετᾷ ἡ εὐτυχία
Ὅμοι! θά πέσης καὶ σύ, ὦ Βενετία!

ὦ! ναί· τρυφᾶτε μετὰ τοῦ καιροῦ τὰ δῶρα,
Ὅ Ἕλλην οὗτος ὁ κύπτων δοῦλος τώρα,
Χθὲς ἦτο τέκνον θεῶν καὶ ἡμιθέων!
Φέρετε οἶνον, δὲν θέλω ψάλλει πλεόν...
Πίπτουν τὰ ἔθνη, πετᾷ ἡ εὐτυχία
Ὅμοι! θά πέσης; ἐπίσης, Βενετία!

Ο ΔΗΜΙΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Ὁ διαβόητος ἄγγλος δῆμιος Καλκράφτ, ὁ τοσοῦτους καταδικούς ἐξαποστείλας εἰς τὴν ἄλλον κόσμον, προτίθεται νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του μτὰ τεσσαρακονταετῆ ὑπηρεσίαν. Εἶνε δὲ περίπου ὄγδοηκοντούτης.

Τῷ 1829 ὁ Καλκράφτ εἶχε καφενεῖον εἰς τὴν γωνίαν πλατείας τινὸς τοῦ Λονδίνου. Ἦτο δὲ φίλος τοῦ τότε δημίου, ὅστις συνεχῶς παρεπονεῖτο εἰς αὐτὸν ὅτι ἔπασχε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντέχῃ πλέον εἰς τοὺς κόπους τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἐγὼ λοιπὸν θά σε διαδεχθῶ εὐχαρίστως, ὅποτε παραιτηθῆς, τῷ ἀπεκρίνετο πάντοτε ὁ Καλκράφτ.

Καὶ ὄντως μετ' οὐ πολὺ ἡ Ἀρχὴ προσεκάλεσε τὸν φίλον μας, ὅστις ἀνέλαβε τὴν νέαν ὑπηρεσίαν του εὐχαρίστως καὶ ἀταράχως. Ἄλλως τε ἡ φυσιογνωμία τοῦ γέροντος Καλκράφτ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε γεννημένος διὰ τοιοῦτου εἶδους ἐργασίας. Τὸν βλέπει γαλήνιον, σταθερὸν, ἀποφασιστικὸν, ἀμετάτρεπτον. Ὅσακις δὲ κάμνη τις παρατηρήσει πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ φοβεροῦ ἐπαγγελματός του, συνήθως ἀποκρίνεται ἡσυχα ἡσυχα.

— Ἀκούω ἀδιακόπως νὰ λέγουν ὅτι ἐσκότωσα πολλοὺς εἰς τὴν ζωήν μου· καὶ ὅμως ἐγὼ δὲν ἐσκότωσα κἂν ἓνα· αὐτοὶ μόνοι των σκοτόντονα ἕνεκα τῆς κακῆς διαγωγῆς των. Ὄστε ἐγὼ δὲν εἶμαι ἡ αἰτία τοῦ θανάτου των, καὶ ἐπομένως δὲν εἶμαι διόλου ὑπεύθυνος.

Σημειωτέον δ' ὅτι δυσαρσετεῖται ἂν τις τὸν ἀναγκάσῃ νὰ δμιλήσῃ περὶ παρελθόντων συμβάντων. Οὐδέποτε τὸν ἤκουσε τις διηγοῦμενον λεπτομερείας περὶ τοῦ φόνου τῶν καταδικῶν τοὺς ὁποίους ὡς δῆμιος ἐφόνευσε, οὐδὲν ἐνθυμεῖται, καὶ κατὰ τὴν ζωγραφικοτάτην αὐτοῦ ἔκφρασιν.

— Καθὼς ἐκπληρώσω τὸ ἔργον μου εὐθύς τὸ λησμονῶ, καὶ δὲν ἐξετάζω πλέον τίποτε, ὅπως δὲν ἐξετάζω τί γίνεται ὁ καπνὸς ποῦ φεύγει ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὴν πίπαν μου.

ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΤΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Δύο μουσικοὶ Ἀμερικανοὶ ὧν ὁ μὲν εἶχεν ὑβρίσει τὸν ἕτερον, ἐκτυπήθησαν... διὰ κλειδοκυμβάλου.

Ἡ μονομαχία διήρκεσε τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὥ-

ρας. Χωρὶς νὰ φάγωσιν ἢ νὰ πῶσιν, χωρὶς νὰναπαυθῶσιν ἐπὶ μίαν στιγμὴν, οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐπληττον τὰ ὄργανά των.

Καὶ ὁ μὲν ἔπαιξε 580κις τὸ Miserere τοῦ Trovatore ἐν ᾧ δ' ἠτοιμάζετο νὰ το παύξῃ καὶ τὴν πεντακοσιοστὴν ὄγδοηκοστὴν πρώτην φοράν ἔπεσεν ὡς κεραυνόπληκτος· τοῦ δ' ἀντιπάλου τοῦ ἡ θέσις εἶνε ἀπελπιστική, καὶ οἱ τέσσαρες δὲ μάρτυρές των ἔτρελλάθησαν.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Εἰς τῶν ἐνταῦθα χοροδιδασκάλων ὁ κ. Β.... ἔλαβε διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν ἐκ Π....

» Κ Ὑ ρ ι ἔ μ ο υ,

» Ἐπιθυμῶν νὰ διδαχθῶ τὸν χορόν, σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μοι γράψῃτε πόσος χρόνος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ μάθω νὰ χορεύω ὑποφερτά.

» Συγχρόνως εὐαρεστήθητε νὰ μοι γράψῃτε καὶ τοὺς ὅρους τῆς διδασκαλίας, καὶ νὰ μ' εἰπῆτε ἂν ἦνε δυνατὸν νὰ με διδάξετε δι' ἀλληλογραφίας διότι δὲν εἶμι πορῶ νὰ ἀναχωρήσω ἐκ Π..., διότι ἴσα ἴσα θέλω νὰ μάθω τὸν χορὸν ἐπίτηδες χάριν μιᾶς κυρίας ἣτις κατοικεῖ εἰς Π...

» Ἐλπίζων ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἔχω ἀποκρισίν σας, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ σεβάσματά μου.»

Δὲν ἐμάθομεν εἰσέτι τί ἀπήντησεν ὁ κ. Β...

Ἡρώτησέ τις τὸν δόκτορα Ρικάρδ ὁποῖον γνώμην ἔχει περὶ τοῦ ἀψινθίου

— Κακίστην, ἀπεκρίθη ὁ διάσημος ἰατρός.

— Καὶ ὅμως... ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν.

— Δὲν λέγω ὅχι· ἀλλ' ὅμως εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι τίποτε δὲν πρέπει τις νὰ ἀνοίγῃ... μετὰ νὰ κλειθῆ.

Κύριός τις, κλέψας ἰχθῦν εὐμεγέθη, ἔκρυψεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ἔνδυμά του νομίζων ὅτι δὲν φαίνεται.

Καθ' ὅδον ὅμως ἀστυνομικὸς κλητῆρ ἰδὼν αὐτὸν, τὸν συλλαμβάνει ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ τὸν λέγει μετὰ πατρικῆς φωνῆς.

«Φίλε μου, ὅποτε ἄλλοτε σ' ἔλθῃ ὄρεξις νὰ κλέψῃς, σὲ συμβουλεύω ἢ νὰ φορέσῃς φόρεμα μακρύτερον, ἢ νὰ πάρῃς ψάρι μικρότερον.»

Ὁ κύριος Π. παρουσιάζεται νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκίαν τινὰ, ἐντὸς τῆς ὁποίας κατοικεῖ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης, γέρον ἄτεκνος. Ἀφ' οὗ συνεζώνησαν περὶ τοῦ ἐνοικίου κλπ., ὁ ἰδιοκτήτης κρατῶν τὴν γραφίδα καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ υπογράψῃ τὸ ἐνοικιαστήριον, ἠρώτησε τὸν κ. Π. ἂν ἔχῃ τέκνα.

— Πέντε, κύριέ μου!... Τὰ ἔχω σταλμένα εἰς τὸ Νεκροταφεῖον!...

Τὸ ἐνοικιαστήριον ἀμέσως ὑπεγράφη, βεβαιωθέντος τοῦ ἰδιοκτήτου ὅτι ὁ κ. Π. δὲν ἔχει τέκνα.

Μετὰ δύο ὅμως ὥρας ἐπιστρέφει ὁ κ. Π. μετὰ τῶν πέντε τέκνων του εἰς τὴν νέαν του οἰκίαν. Τὰ τέκνα του τὰ εἶχε στείλει ὁ κ. Π. εἰς τὸ Νεκροταφεῖον χάριν περιπάτου.

Μὴ ἐρωτᾶτε δὲ πόσον ἐταράχθη ὁ ἰδιοκτήτης, ἰδὼν τὴν ἀπάτην του. Τὸ ἐνοικιαστήριον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κυρωθῆ.

Τοῦ ἀνωτέρω ἰδιοκτήτου τὸ πάθημα ἔγεινε, ὡς φαίνεται, μάθημα εἰς ἄλλον τινὰ ἰδιοκτήτην, ὅστις αἰσθανόμενος μεγίστην ἀποστροφήν πρὸς πᾶν ζῶντα ν ὁ ν, εἶτε κῶν ἦτο τοῦτο εἶτε γάτος, εἶτε παιδίον, εἶτε πτηνόν, προσέθετε πάντοτε εἰς τὸ τέλος τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν·

«Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ν. ἐνοικιάσαντες τὴν οἰκίαν μου, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύνανται νὰ ἔχωσι τέκνα. Ἄν ὅμως δι' οἰονδήποτε λόγον ἡ εἰρημένη κυρία γεννήσῃ τέκνον, τὸ παρὸν συμβόλαιον ἀμέσως ἀκυροῦται.»

Κύριός τις παραλαβὼν ὑπηρετήν εἶπεν εἰς αὐτόν·

— Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας σου θὰ ποτίξῃς καὶ τὸν κῆπον καθ' ἡμέραν.

— Θά τον ποτίξω τακτικὰ εἰς τὰς τέσσαρας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας μου.

Ἡμέραντινὰ, περὶ τὴν τρίτην ὥραν μ. μ. ὁ οὐρανὸς συννεφοῦται καὶ βραγδαία βροχὴ πίπτει. Ὄστε ὁ φίλος μας δὲν κατῶρθωσε νὰ ποτίσῃ. Τὴν ἐπαύριον λοιπὸν περὶ τὰς δύο, βλέπει ὁ κύριος τὸν κηπόρον του κρατούντα τὸ ποτιστήριον καὶ τρέχοντα εἰς τὸν κῆπον.

— Τί τρέχει; τὸν ἐρωτᾷ.

— Ἄ! κύριε, βιάζομαι νὰ ποτίσω, διότι βλέπω σύννεφα εἰς τὸν οὐρανόν. Ἄν βρέξῃ καὶ σήμερα, δὲν θὰ εἴμι πορῶ νὰ ποτίσω, καὶ θὰ μείνῃ ὁ κῆπος ἀπότιστος ὅπως χθές.

Ὁ γνωστὸς Ἐρνέστος Ρενὰν ἐσχάτως ζητῶν οἰκίαν ἵνα κατοικήσῃ, παρουσιάσθη εἰς τὸν ἐπιστάτην οἰκίας τινὸς, ὅστις τὸν παρεκάλεσε νὰ περάσῃ τὴν ἐπαύριον διότι ἤθελε νὰ ζητήσῃ περὶ αὐτοῦ πληροφορίας.

Τὴν ἐπαύριον ἐπιστρέψας ὁ Ρενὰν λέγει τῷ ἐπιστάτῃ·

— Ἦλθα διὰ...

— Ἄ! ναί, ἀποκρίνεται ὑπερηφάνως ὁ ἐπιστάτης.

— Λοιπὸν!

— Λοιπὸν, κύριε Ρενὰν, δὲν εἴμι πορῶ νὰ σας ἐνοικιάσωμεν τὴν οἰκίαν, διότι ἐδῶ κατοικοῦν ἄνθρωποι φιλήσυχοι, ἐν ᾧ σεις, ὡς ἔμαθα, καταγίνεσθε εἰς ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνοον πάρα πολλὸν κρότον.

Ο ΕΞ ΑΝΘΕΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

«Κυττάζατ' ἐδῶ! ἂν κάμετε φρόνιμα καὶ δὲν τρέχετε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, θὰ υπάγωμεν εἰς τὸν κῆπον νὰ συναΐξετε ἄνθη καὶ νὰ πλέξωμεν στεφάνους.»

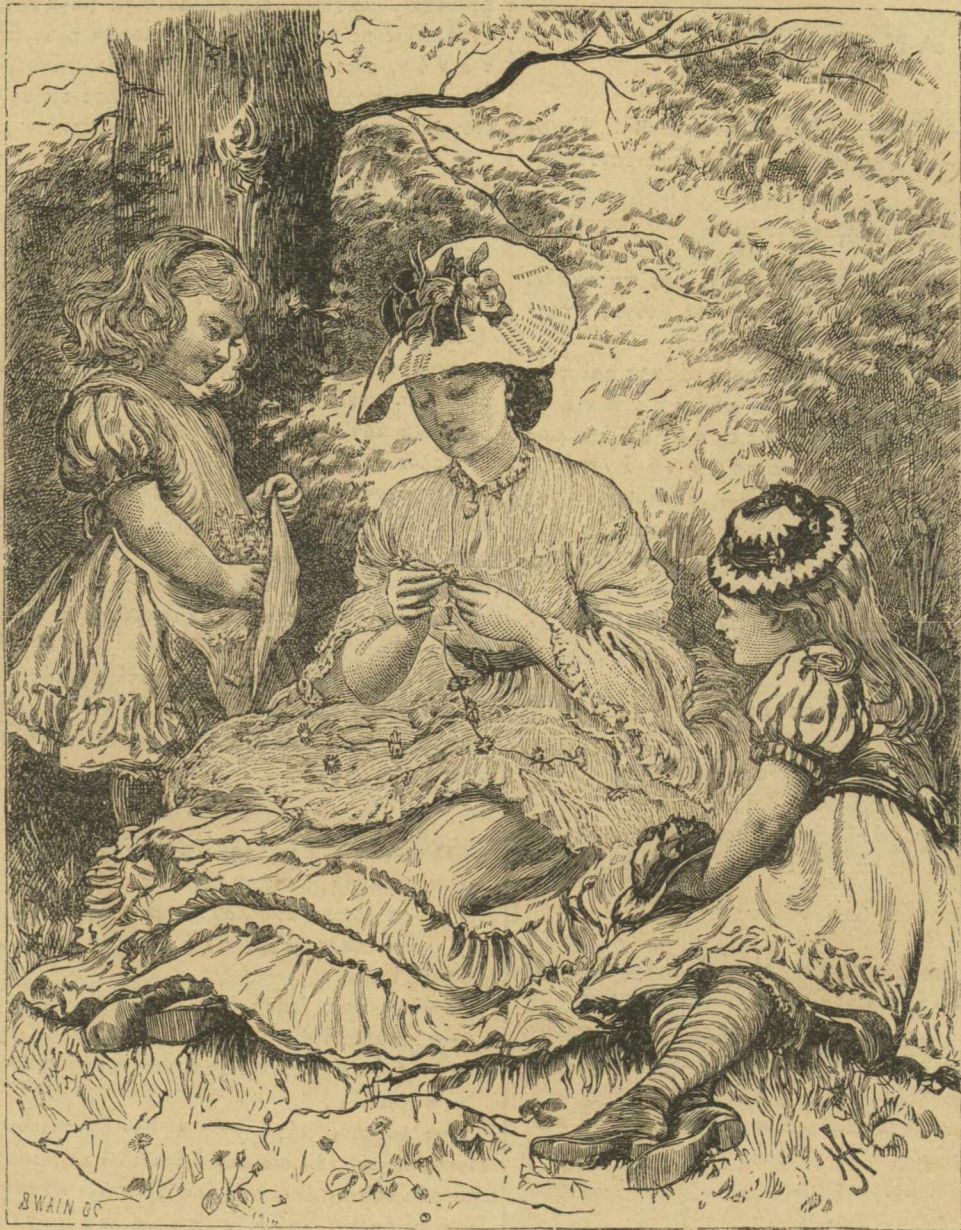
Τὰς λέξεις ταύτας ἀκούσασαι αἱ δύο μικραὶ κόρσι ἔμειναν πλησίον τῆς ἀδελφῆς των, ἣτις καὶ τοὺς ὄλι-

γον τι μεγαλύτερα αὐτῶν, εἶχέ τι σοβαρὸν, διότι τὸ ἐκάλει ἡ περίστασις, ὥστε βλέπων τις αὐτὴν θὰ ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει μητέρα τινὰ νεαράν.

Καὶ ἡ χαριεστάτη αὕτη τριάς μετέβη σκιρτῶσα εἰς τὸν κήπον, ὅπου ἀναζήτησασα καὶ εὐροῦσα σιανὴν ὑποκάτω πυκνῶν δένδρων, ἐκάθισε καί, ὡς δεικνύει ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν, εἶνε προσηλωμένη εἰς τὸ ἔργον τῆς, μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς συλλογιζομένη πόσον ὠραῖοι θὰ

ἦνε οἱ στέφανοι τοὺς ὁποίους θὰ πλέξουν.

Τὸ μόνον κόσμημα τοῦ ὁποίου ὁ συρμὸς εἶνε αἰώνιος, εἶνε βεβαίως τὸ ἄνθος. Τὸ ἄνθος ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν δρόσον, τὸ χρῶμα τὸ ἄρωμα. Καὶ ὁ πτωχὸς δὲ καὶ ὁ πλούσιος δύναται ἐπίσης νὰ τὸ ἀποκτήσῃ ἄνευ ἄλλου τινὸς κόπου, εἰμὴ τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς τὸ νὰ το δρέψῃ, καὶ ἡ θρησκεία δὲ κατὰ τὰς ἐπισήμους αὐτῆς τελετὰς δι' ἀνθέων κοσμεῖται,

Ο ΕΞ ΑΝΘΕΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

Πολλὴ ἦτο ἡ χρῆσις τῶν ἀνθέων παρὰ τῇ ἀρχαιοτητι εἰς ἣς καὶ οἱ νεώτεροι πολλὰ ἔθιμα παρελάβομεν, καὶ περιῶν ἰδιαιτέραν πραγματείαν ἠδύνατό τις νὰ γράψῃ. Τὸ εὐγενέστατον ὅμως καὶ παθητικώτατον ἔθιμον, κληροδοτηθὲν ἡμῖν παρὰ τῆς ἀρχαιότητος, εἶνε τὸ κοσμεῖν δι' ἀνθέων τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Ἐνταῦθα πλέον ἢ ματαίᾳ ἐπίδειξις ἐξαφανί-

ζεται πρὸ τῆς μηδαμινότητος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Διότι καὶ αὐτὸς ὁ πλουσιώτατος στέφανος, ἔστω καὶ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ κατεσκευασμένος, δὲν ἔχει πλείονα ἀξίαν τῆς ἀπλῆς ἀνθοδέσμης ἐξ ἀμαράντων, ἢν ὁ πτωχὸς ἀποθέτῃ ἐπὶ τῶν τάφων τῶν φιλιτάτων αὐτοῦ νεκρῶν!